

PŘÍBĚH

NOČNÍ NÁVŠTĚVA

Příběh, o kterém ti budu vyprávět, se stal v noci. Na nebi se objevil paprsek měsíce, hvězdy se třpytily jako kapky rosy na černém plátně a zem se naopak přikryla jasně bílou pokrývkou sněhu. Všechny děti už hezky spaly, jen jeden kluk koukal z okna. Vlasy měl rozčuchané, pyžamo na sobě pomačkané, a i když už bylo dost pozdě, oči měl dokořán. Hleděl upřeně na nebe a čekal.

Na co? Na zázrak. Na padající hvězdu, na noční vílu, na cokoli, co by splnilo jeho tajné přání. Každý večer ten chlapec seděl u okna a čekal. Věřil a doufal. Až jednou něco zahlédl.

Na bílém sněhu pod jeho oknem poskakovala malá víla. V ruce držela hůlku, šatíčky měla růžové jak cukrová vata a botky modré jak křišťálová studánka. Její malá křídélka se třepotala v padajících vločkách. Sem tam si popoletěla a sem tam si poskočila ve sněhu. Rozhlížela se do oken, když v jednom z nich uviděla našeho chlapečka. Ten si nevěřicně protřel oči a pak hned víle nesměle zamával.

Víla se polekala, opatrně přiletěla k oknu a svým jemným hláskem promluvil: „Ty mě vidíš? Mě přece nikdo nevidí. To není možné.“

„Ano, vidím,“ odpověděl chlapec. „Každý večer sedím u okna a čekám, jestli uvidím něco kouzelného. Něco, co by splnilo moje přání. A teď konečně vidím tebe. Já věděl, že někdo existuje,“ usmál se klouček.

Víla se zamyslela: „Ano, já jsem kouzelná a plním přání. Ale dětem, které spí. Dívám se, jaké mají sny, a pak jim je plním. Ale jinak děti o mně neví. Večer,

povídka

kdy už všichni spinkají, potichoučku obcházím všechny spící děti a dívám se, co se jim zdá. Pak zjistím, jestli je to dítě hodné a jestli má dobré srdce. Pokud vidím, že ano, splním mu jeho sen.“

„Aha, tak to já jdu rychle spát, aby se mi zdál sen a abys mi ho mohla splnit. Vidím tě asi proto, že jsem vzhůru. Tak já rychle utíkám do postele,“ natěšeně povídal chlapec a běžel si lehnout. Ještě ale předtím než usnul, zavolal na vílu: „Kouzelná vílo, počkej prosím, co máš ráda?“

„Proč se ptáš?“ nechápavě odpověděla víla. „Máš toho určitě hodně,“ pokračoval chlapec v pyžamu. „Protože nás dětí je moc. Musíš určitě celou noc pracovat. Zítřka, když přijdeš, budu už spát. Ale předtím než usnu, chtěl bych ti tady něco nachystat. Něco dobrého, abys měla sílu dál nám plnit sny.“

Víla se jen usmála, přiletěla dát kloučkovi na čelo polibek na dobrou noc a odletěla. V tu chvíli chlapec usnul.

Kouzelná víla tehdy pracovala opravdu celou noc. Ale celou dobu se jen usmívala. Pořád jí zněla v uších pěkná slova od chlapečka v okně. Přestože tak moc chtěl splnit své přání, nemyslel jen na sebe. Myslel i na druhé. Třeba na vílu. Už teď věděla, že mu přání splní, protože měl dobré srdce.

Opravdu. Další noc byla u okna miska s kousky čokolády. Chlapec na vílu nezapomněl. Nejenže na ní myslel, ale taky splnil svůj slib. Každou noc se kouzelná víla nejraději vracela zrovna k tomu oknu. Do pokoje, kde spal ten nejlaskavější kluk s dobrým srdcem. Když budeš i ty myslet na druhé a něco pro ně uděláš, kdo ví, koho zrovna potěšíš a co se ti pak splní.

437

SIHÁČEK

říjen 2024

Jak to zvládáme CO SE STALO

16. 10. — bylo ráno chladno, v čase schůzky teplo. Začali jsme venku a ukončili v klubovně.

Nejprve jsme si zkontrolovali, kdo splnil úkol — „přineste si batoh“ — byli to

pouze Honza a Seba. Ostatní si tak způsobili komplikace při plnění prvního úkolu Moldánkovských věží.

Každý si připravil razítko, vybral zátěž (do batohu) a vyrazili jsme na »běh na Psí špici«, poznali jsme tak prvního z učitelů — profesora Drtikola, tělocvikáře.

Po návratu jsme nejprve dalekohledem pozorovali postavu, která se objevila u maskáčové buňky. Nápady padaly všelijaké, ale jen Petr správně poznal — byl to Viking se sekerou. Následovala rychlá úloha »přines listy stromů«.

Kuba jako jediný přinesl všech pět. Pak přišel čas na hru »červená nebo bílá«, na kterou hráli na dva týmy proti sobě.

Když zapadlo slunce začalo se docela ochlazovat a tak jsme se přesunuli do klubovny. Jako první jsme se připomněli »jak s buzolou«. Pravidla — »střelka ukazuje vždy na sever“ a »buzolu drž vodorovně se zemí“.

Potom jsme si rozdali pamětní kartičku na víkendovou výpravu a »nové číslo« oddílového časopisu. Před samotným závěrem jsme si připomněli »hru s mincí«...

23. 10. — od rána mžilo, potom se projasnilo, a v čase schůzky bylo teplo a slunečno. Začali jsme venku, velkou část byli v klubovně a zakončili venku.

Úkol — »přineste si listy“ — splnili pouze Kuba s Lukášem. Venku jsme začali »štafetovým skládáním hesel«. Ve dvou kolech jsme poskládali »Cumberland“ (hrabství, kde je škola) a »Moldánky“ (městečko, kde je zastávka)

Potom jsme se přesunuli do klubovny, poznali jsme druhého z učitelů — pana Paletku, učitele výtvarky.

Jelikož potřebujeme zaplnit (po malování) naši síť, po delším čase jsme si vyzkoušeli »tvoření kouřových otisků listů«. Tlak události nějak způsobil, že jsme si neposlechli pěkný návod, »součást knihy »Z LESNÍ ŘÍŠE“ «.

Po dramatických událostech se společnými silami podařilo to, aby měl každý svůj kouřový otisk. Před závěrem jsme uklidili, předali oddílovou cenu »lžičku« Damiánovi, Kubovi a Lukášovi, na několik kol si venku zahráli schovávanou Vyslechli jsme si, že i 30. října schůzka bude, rozloučili se a vydali se k domovům...

WEB: www.oceti.cz/sihasapa/
vyšlo: 30. 10. 2024

Ilustrace: Testérka fotky: Canon G7X
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

půlčik

kouřové otisky listů

JAK JSME OČAZOVALI

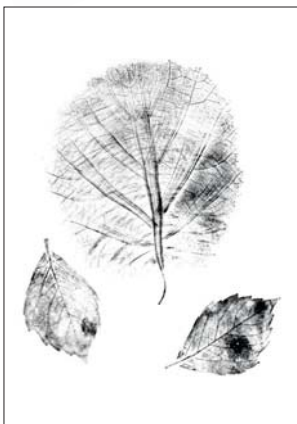
Ve středu 23. října jsme v rámci dlouhodobé hry vytvářeli novou náplň pro naši „sít“, kterou máme v klubovně a při malování jsme původní obsah sundali.

Podstatou kouřových otisků je vytvořit si pěkně očazenou plochu, ze které se potom žilkování listů přenáší.

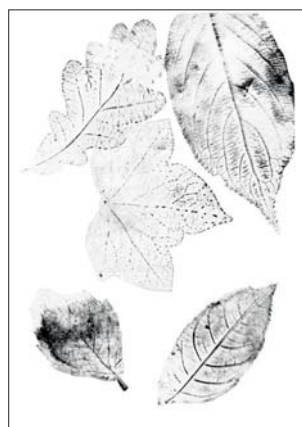
Nebylo to snadné, ale díky připravené-
ho kbelíku s vodou jsme klubovnu nezapá-
lili, a tři očazené papíry na otisky stačily.

vytvořil Damián

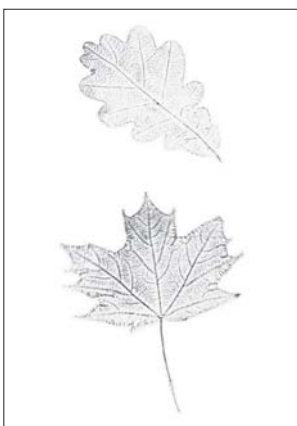
vytvořil Damián podruhé

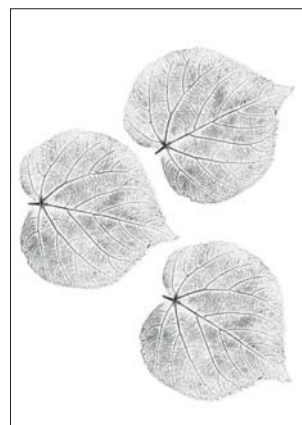
vytvořil Kuba

vytvořil Lukáš
znásobeno

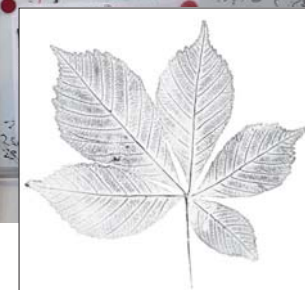
vytvořil Milach

vytvořil Sam
znásobeno

všechny výtvořky jsou umístěné v klubovně „na síti“

pro doplnění sítě
vytvořil Milach
několik dalších kusů

